Perdeaua neagră a unei slăbiciuni ascunse

On Iulie 20, 2012

Șlefuiește-ți cu grijă propriile aspirații, ca să te poziționezi cât mai bine în raport cu tine însuți.

Ideea care începea să prindă contur în mintea mea, era că voi reuși să evadez. Să ies din starea sufocantă, antipatică, în care ajunsesem, proprie unui călător care străbate un tărâm plin de obstacole. N-aveam o asemenea forță a gândirii ca Spinoza, Kant sau Locke care să indice un drum în confuzia în care încă mai continuă să se complacă mulți filosofi, a cărei nervură principală o constituie acea scânteie reală a visului nedomesticit de atingerea unei viziuni a beatitudinii asupra lumi. Așa că eram dispus să accept de pomană orice provocare venită din răceala minții.

Era vădit ca în acea clipă nu mai eram eu însumi. Nu mai eram un rătăcitor, *un solitaire sur les royaumes de l'objectivité* , un condamnat la o anumită soartă, la o sentință definitivă care ucide spiritul și înrobește mintea. Ci un filozof cercetând cu de-amănuntul domeniul necunoscutului. Reușisem să păcălesc ușor soarta?

Urmăream pedepsirea unei crime, asemenea unui personaj din " *1001 de fantome* ", al lui Al. Dumas. Şi dacă era adevărat că am comis crima de care mă acuzam singur, acest salt spre autoevaluarea corectă ar fi fost o ispășire. Îngrozitoarea "crimă" era aceea de a sluji unui scop diferit, mai strălucit, mai sofisticat, mai plin de sens decât ar fi fost în măsură să realizeze unul ca mine, un necunoscut în lumea iluștrilor, a artiștilor.

În afara frontierelor conștiinței mele se contura un punct de vedere care apăruse aproape din nimic. Ca și cum aș fi fost dintr-o dată învăluit în întuneric, și în tot acest întuneric lugubru ar fi apărut o lumină binefăcătoare care îmi transmitea în chip tainic: "Poți fi altcineva."

Leadership: Poți să trăiești din ceea ce nu știi despre tine, lăsându-te pătruns de toată solemnitatea ce se cuvine unui final aparținând necesității de stimulare a dualității "artist-magician"?

Trăiam din ceea ce nu știam despre mine, adică mă lăsam pradă fanteziei de a mă desprinde de reguli, de a mă rupe de mediocru, auto-introducându-mă în "laboratorul" marilor creatori de literatură și de știință, cu observația că granița trasată între literatură și știință era adesea artificială. Plin de speranță, mă lansasem într-o revărsare dezlănțuită de inteligență și farmec, pe un traseu spațio-temporal spre reprezentarea unui scop imposibil: de a fi parte integrantă dintr-o experiență încapsulată în scrieri cu caracter mistic.

Am gustat fremătătoarea plăcere, beția picantă, intensă a unei transformări totale. Ardeam de dorința de a o resimți mereu și mereu. Mi-am adunat întreaga voință, întregul curaj de a începe scenariul de film, ca un om care se aruncă iar și iar în valurile furtunoase ale unei obsesii devorante, numai ca să retrăiesc acel stimulant simțământ al transformării.

Scenariul, "Magicianul", prima incursiune în sfera lumii mele interioare, instrumentul formării unui alt tip de personalitate, una ascunsă sub învelișul prețios al unei înnoiri totale, avea să fie o încercare mult mai grea decât mi-am închipuit. Cât de tentantă putea fi această poveste, această opțiune neverosimilă a desăvârșirii?

Arta de a fi altcineva este modul de a-ți pune în valoare prețiosul talent al verosimilității,

mânuind magia de a te iluziona în cel mai frumos mod cu putință, de a te face să uiți că citești din propria experiență de lectură inedită.

Indiferent de scenariu și de impactul său, mă lansasem în cu totul alt gen de înțelegere a lumii, a vieții, a universului. Mă simțeam mai liber, mai puțin supus eroziunii. Îndepărtasem perdeaua neagră a slăbiciunii mele ascunse: de a dori să aflu ceea ce aș fi dorit să nu știu. Devenisem altcineva. Cu totul și cu totul străin față de cei care mă cunoșteau. Magicianul făcea legătura dintre omul obișnuit și artistul unei lumi nemărginite, o lume în care odată integrat puteam să privesc dincolo de aparențele așa zisei normalități.

Puteam să interpretez un personaj destul de apropiat de ceea ce eram eu în realitate. Cu însetată curiozitate coborâsem până în zonele adânci ale pasiunii mele, acolo de unde izvorau năvalnic și hotărât toate ideile, toate idealurile, toate virtuțile mele, acolo unde toate formele de cunoaștere se îmbinau și se contopeau într-o măiestrie absolută. Şi, asemenea unui chimist care experimentează noi reacții chimice combinând elemente diverse, am reușit să dezvolt elementul cheie, esența care îmi putea maximiza capacitatea de creație.

Ceea ce doream, se împletea strâns cu ceea ce eram. Ceea ce nu știam despre mine s-a împletit strâns cu realitatea pe care imaginația a creat-o. Dualitatea artist-magician aducea în prim plan acea capacitate de a transforma o absență într-o prezență, redând o stare de fapt într-un mod cât mai plastic, adică prin plasarea accentului pe lucrurile care depindeau numai de mine pentru a fi iluminate, manifestate în diverse forme de existență și infinite în timp și în spațiu.

Leadership: Poți să-ți măsori forța gândirii conform aventurii de a te pierde ore în șir în lumea personajelor unei povești despre spectacolul vieții de zi cu zi, astfel încât să beneficiezi de imaginea idealului de a fi altcineva?

Unul din cele mai rapide moduri de a-ți forma personalitatea este să-ți instruiești Eul să accepte schimbarea. Modul în care îți pui în evidență calitățile, în special puterea de a interveni în evoluția lucrurilor, reflectă acea parte din tine, acel impuls pozitiv pe care îl descătușezi atunci când vrei să te autodepășești. În consecință, preocupă-te mai mult de natura ființei tale.

După cum prezentările de modă urmăresc crearea unui inedit de formă și culoare, ridicat la rang de artă, bazându-se pe o bună cunoaștere a tendințelor în materie de "Haute-Couture" și a așteptărilor publicului, - tot astfel leadershipul se bazează pe o mai bună cunoaștere de sine în raport cu stimularea și creșterea capacității de dezvoltare a nivelului optim de performanță, dar și pe așteptările celorlalți.

Devii altcineva numai atunci când reușești să interpretezi un personaj destul de apropiat de ceea ce ești în realitate, și de ceea ce așteaptă ceilalți de la tine. Aventura de a te găsi în pielea unui personaj dintr-o carte sau dintr-un film te va apropia de o nouă dimensiune a personalității tale, una abordabilă prin intermediul imaginii omului care se poate despărți de vechile repere și de vechea realitate.

A fi altcineva înseamnă să te percepi în comparație cu aducerea cuiva într-o imagine de prim plan mai reprezentativă, într-un fundal complet diferit, cu ambianță diversă, pentru a face față provocării de a fi parte dintr-un scenariu de poveste care are toate șansele să devină real.

Te dedici "îngrozitoarei crime" de a sluji unui scop diferit, mai strălucit, mai sofisticat, mai plin de sens decât ar fi fost în măsură realizezi? Ai curajul să cercetezi, ca un filozof, cu de-amănuntul domeniul necunoscutului? Sau preferi să rămâi un rătăcitor, un condamnat la o

anumită soartă, la o sentință definitivă care ucide spiritul și înrobește mintea? Depinde de tine și de alegerea ta.

Leadershipul este o variantă inedită a capodoperei numită "It will hurt a little", ce vine cu o imagine amplă a ceea ce înseamnă să fii altcineva, apropiat de acea obsesie a artistului care caută teritorii neexploatate, lumi necunoscute, dimensiuni umane încă nedetectate.

Perdeaua neagră a unei slăbiciuni ascunse exprimă rațiunea, forța implacabilă a minții și a gândului, care te împiedică să vezi ceea ce îți lipsește ca să fii TU, ceea ce este esențial în definirea unui orizont mai larg. Evidențiază forța care încearcă să ascundă însușirile tale de căpetenie față de tine și față de ceilalți.

Îți amintești de *Micul Prinț* din opera lui Saint Exupery? El zicea: *"Întotdeauna mi-a fost drag pustiul. Te așezi pe o dună de nisip. Nu vezi nimic. Nimic nu se aude. Şi cu toate acestea, ceva strălucește în liniștea lui. De aceea e frumos pustiul, fiindcă undeva, el ascunde o fântână..."*

Leadershipul se dizolvă, granițele dintre cunoaștere, percepție și realitate devin permeabile dacă nu te cunoști îndeajuns de bine. A porni în explorarea propriul Eu, este ca și cum ai căuta o fântână în pustiu. Poți înțelege "taina strălucirii" numai dacă intervii în procesul tău de evoluție, dar fără să "denaturezi" ținta finală a ta și a celorlalți.

Numai dacă căutările tale se bazează pe elementele concrete detectate cu "instrumente" specifice - psihice sau materiale, vei putea găsi sursa de cunoaștere și calea de evoluție ulterioară.

Şlefuiește-ți cu grijă propriile aspirații, ca să te poziționezi cât mai bine în raport cu tine însuți.

Source: https://neculaifantanaru.com/perdeaua-neagra-a-unei-slabiciuni-ascunse.html